

Procesi preobraženja

Krilić, Iva

Undergraduate thesis / Završni rad

2022

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:209663>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-07-25**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih umjetnosti

PROCESI PREOBRAŽENJA

Iva Krilić
Preddiplomski studij slikarstva
Rujan, 2022.

Akademsku godinu 2021./2022. započela sam s radovima iste tematike koju sam obrađivala godinu prije, pa i preko ljeta: ljudi u prirodi, pokreti tijela, okupljanja. Usredotočena na koloristički pristup radu, razmišljala sam o kombinaciji boja, komplementarnim kontrastima, te kakav dojam i atmosferu stvara određena boja, tako da mi tematika nije bila toliko bitna.

Inspirirana bojama koje koristi Kitaj, način na koji Guttuso riješava problematiku kompozicije koja uključuje velike grupe ljudi, te ekspresije lica specifične za Ensorovo slikarstvo, primjetila sam da mi se tematika pomalo počela mijenjati. I dalje je bila riječ o čovjeku, odnosno ljudima kao glavnom motivu, no ovaj put sam dodala i motiv stola, te je tako započela sarija slika ljudi okupljenih za večerom, kartaša, i drugih događaja koji uključuju druženja za stolom. S obzirom da mi je teško raditi samo jedan rad, jer vrlo lako gubim fokus, vrlo često započinem nekoliko slika odjednom ili pak, uz rad velikog formata radim i brze skice. Tehnike koje sam koristila u prvom semestru su uglavnom akril, ulje i kolaž. Sliku bih započela s akrilnim podslikom, te bih u trenutku kada osjetim da se s akrilom počinjem vrtiti u krug, "izvlačila" određene motive uljanom bojom, te sam se pri izradi pojedinih slika služila tehnikom kolaža.

Period poslije Nove godine posvetila sam pripremama za Erasmus+ program razmijene studenata, tako da tada nisam započinjala nikakve velike projekte u svom stvaralaštvu.

S obzirom da je program u Granadi u potpunosti drugačiji od onoga na što sam naviknula, morala sam se prilagoditi datim uvjetima. Prvenstveno nastava je organizirana po grupama (A,B,C,D), tako da je svaka grupa imala određeno vrijeme predviđeno za rad (najčešće po dva sata svakog predmeta)., stoga nisam imala uvjete za rad izvan sata namijenjenog za odvijanje predavanja. No, promatranje, upijanje i proživljavanje svaga što me okružuje ostavilo je veliki trag na moje unutarnje ja. Što se tiče samog stvaralaštva, način rada kojem sam bila izložena u Španjolskoj uvelike je promijenio moj stil. S figuracije i polu figuracije prešla sam u ekstremnu apstrakciju, što mi u tom trenutku bio izlaz iz *comfort zone*. Najviše sam radila s akrilnim bojama na papiru, najviše zbog njegovog svojstva brzog sušenja. Posca markeri, ugljen i drvene bojice još su jedne od tehnika koje su obilježile moje stvaralaštvo u Španjolskoj. Uljane boje nisam uopće koristila.

Moj interes za apstrakciju iz dana u dan sve je više rastao, tako sam sve više istraživala djela apstraktnih umjetnika, a u pojedinim sam trenutcima inspiraciju tražila i u neo ekspresionizmu. Ovom novom pristupu umjetničkog stvaralaštva najviše dugujem obilasku muzeja Reina Sofija koji je bio glavni razlog moj jednodnevnog posjeta Madridu. Ovo izvanredno iskustvo i prilika da vidim djela velikana slikarstva dvadesetog stoljeća, kao što su Picasso, Miro, Gris, Braque, Picabia, ali i mnogi drugi, rezultiralo je sve većom usredotočenošću prema kubizmu i suprematizmu. Težnja ka postizanjem slikarskog jezika inspiriranog djelima već navedenih umjetnika, pomoglo mi je da dođem do određene „čistoće“ motiva kojima sam težila, kao i kombinacija geometrijskih oblika i linija.

Pored već spomenute Reine Sofije posjetila sam i muzej Prado. Tamo sam se, između enormnog broja djela, koja obuhvaćaju razdoblje od 12., pa sve do početka 20. stoljeća, imala priliku diviti nekim od najvećih djela starih majstora poput Velázqueza, Goye, El Greca i Boscha.

Razmišljati o slici na apstraktan način otvorilo mi je nove mogućnosti percipiranja svijeta. Saznala sam da se likovni razvoj ne sastoji isključivo od bjesomučnog „štampanja“ rada za radom, već da odmor i promatranje i razmišljanje o svemu oko nas igra vrlo značajnu ulogu. Konkretno u slikarstvu sam primijetila da puno bolje razabirem što je “dobro”, a što nije, odnosno u samom procesu stvaranja puno lakše donosim odluke koje segmente ostaviti na platnu, koje oduzeti, a koje pak u potpunosti izbjeći. Kada pogledam to razdoblje iz sadašnje perspektive sa sigurnošću mogu reći da sam početak ove četvrte godine započela s jednim prekrasnim “pročišćenjem”. Naravno, razdoblje koje je uslijedilo nakon toga samo je nadopuna na ono što sam tada započela.

